

kun kunde tjene 1 Krone, naar de om Sommeren kunde tjene 2. Paa den Overenskomst blev saa Arbeidet fortsat, og det forekommer mig herefter egentlig ikke, at disse Arbeidere kunne klage over Ubillighed fra Entreprenørernes Side. Tallet 73 Dre er selvfølgelig kommet frem ved en ren Tilfældighed. Gjennemsnitslønnen har, efter hvad man har sagt mig, hele Vinteren været lidt over 1 Krone, 1 Kr. 10 Ø. eller saa, men der kan naturligvis være Dage, hvor de kunne have fortjent mindre, Dage, hvor enten Veiret har været daarligt, eller hvor Apparaterne har været i Vorden, der har været Bræc paa Lokomotivet osv. — det er jo meget store Apparater, der er Brug for ved slike Arbeider, der er f. Ex. Trækvogne, Lokomotiver til at frembringe Trækraft med osv. — og saadanne Dage kan det naturligvis tænkes, at der er blevet flyttet saa lidt Jord, at de Paagjældende kun have tjent 73 Dre. Saaledes hænger Sagen sammen, og jeg tror ikke, at man kan tale om nogen Ubillighed, i ethvert Tilfælde har det ikke bevirket, at Entreprenørerne have tjent saa overmaade Meget. Naar en Gang det Hele er endt, vil det maasse vise sig, at deres Fortjeneste har været grumme ringe. Endelig maa det erindres, at vi jo have taget den billigste Entreprenør. Det har Militæretaten altid gjort, og jeg gad ogsaa vidst, hvad Statsrevisionen vilde sige, naar der ved disse Arbeider havde fundet Overskridelser Sted, og det var blevet oplyst, at man ikke havde taget den billigste Entreprenør, men den næstbilligste. Jeg tror nok, at Statsrevisionen havde gjort Anmærkning derom og maasse endog saa gjort Ansvar gjældende. Vi have altsaa taget den billigste, skjøndt Ingenieurforpjet ellers raader over en vis Bemyndigelse til at vælge mellem de tre billigste. Men det ligger jo i Sagens Natur, at naar man kan faae paalidelige Folk, er man vel ogsaa forpligtet til at tage den billigste. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten selv kunde overtage disse Arbeider, skal jeg bemærke, at Ingenieurforpjet gjerne selv vilde overtage saadanne Arbeider i saa vidt Udstrækning som muligt, og det har ogsaa overtaget mindre Jordarbeider, jeg skal saaledes nævne f. Ex. Alt, hvad der har været udført med Hensyn til Søforterne i de senere Aar — i sidste Sommer har der dog været derude 26,000 Arbeidsdage — fremdeles forskjellige Arbeider paa Amagerfælled, Sløfningen af Kalvebodlynnenen o. s. v. Den Slags Arbeider overtage vi selv. Fremdeles kan jeg nævne alle Reparationsarbeider paa Kaserne, der jo gaar ind under de Tilfælde, Forespørgeren nævuede, der har man en

Saandværkertarif, som man kan gaa efter. Men disse store Jordarbeider tror jeg, at Ingenieurforpjet, hvor gjerne det end vil, vanskelig kan komme til at overtage, fordi vi mangle Apparater — naa, dem kunde man jo til Dels ganske vist leie, men man mangler i det Hele ligefrem Materiel. Til ethvert saadant Arbeide skal der jo et helt System af Materiel, som maasse kan løbe op til flere hundrede Tusind Kroner, Dampmaskiner, Trækvogne, Jernskinner o. s. v. Det er derfor, man har maattet udbyde Arbeidet til Vicitation. Jeg skal iøvrigt sige, at det vilde være meget ønskeligt, om Militæretaten for sit Vedkommende blev stillet noget friere med Hensyn til Vicitation, saa at man, hvis man en Gang overtog noget Arbeide, ikke bagefter kom til at høre ilde for, at det var blevet for dyrt.

Blom: Jeg har bedt om Ordet paa dette Tidspunkt, da Interpellationen, antager jeg, er sin Afslutning nær, blot fordi jeg ønskede at udtale, at de nationaløkonomiske Sætninger, som den ærede Ade Landssthingsmand for Kjøbenhavn i sin Forespørgsel har fremsat, ikke maa betragtes som et Udtryk just for hvad alle Landssthingets Medlemmer mene i nationaløkonomiske Spørgsmaal. Kloften er mange, og i ethvert Tilfælde vilde det at fremhæve, hvilke Sætninger en Del af os i alt Fald maa betragte baade som urigtige og som meget farlige, tage lang Tid op, og det vilde maasse ogsaa overstige mine Kræfter at udvikle det i Sammenhæng. Men jeg tror ikke, at det vil være urigtigt, at der bliver nedlagt en Indsigelse og en bestemt Indsigelse imod, at de Yttringer i nationaløkonomisk Retning, som bleve fremsatte af den ærede Forespørger, tages til Indtægt som et Udtryk for Landssthingets Mening.

Forespørgeren (Mazén): Ja, det kan jo kun være mig kjært, at den Bemærkning fremkommer, for at det kan slaas fast som en Kjendsgjerning, at naar jeg har til ladt mig at stille disse Forespørgsler, er det kun Udtryk for min egen Opfattelse, og at jeg her ikke taler paa nogen som helst Andens Vegne. Det er for saa vidt altsaa Noget, som derigjennem er blevet klart, og som jeg fuldt ud vedsender mig.

Jeg takker den høitærede Krigsminister for de Oplysninger, han har meddelt. Jeg har ikke omtalt noget Tilfælde fra Fortiden, fordi jeg ikke var saaledes inde i Sagerne,